

Českokobratrská církev evangelická – Plzeň Západoúbor
Němčova 2, 301 00 Plzeň

Farář sboru Mgr. Luděk Korpa mobil: 739 209 260

Informace o aktuálním dění v našem kostele:

<https://plzen-zapadni-sbor.cz/>

Máme radost, že jste našli cestu
do našeho kostela.

Připravujeme:

Středa 10. dubna 18 hodin

Hovory s Galileem

(Platforma k dialogu nad vztahem umění, vědy a víry)

Proměny Plzně v 19. století

Mgr. Tomáš Bernhardt

Neděle 5. května 17 hodin

při vernisáži výstavy obrazů

Pavly Sladké „Krajinou světla“

(Pramenem barev duhy je Světlo)

zazní autorské písně

Ivany Horké

v doprovodu H. Pumrové, O. Pellara,

J. Stočese a J. Tomáška

Hudební nešpory 7. dubna 17 hodin

Postní hudba

hudba pro čas příprav na Velikonocy

Program:

Jan Zach:

Preludium a fuga c moll

Adam Michna:

„O, láska příliš veliká“

„Plačte andělové“

Petr Eben:

Chorální přede hry:

„Člověče, plač svých hříchů vin“

„Jesu Kreuz, Leiden und Pein“

Jan Hanuš:

„Kristus, příklad pokory“

Kázání: Tomáš Živný

Johann Sebastian Bach: „Ježíši trpící“

Johann Gottfried Walther: Chorální přede hra „Ein Lämmlein geht“ (Beránek jde, nesa dluhy)

Johann Georg Ebeling: Chorál

„Beránek jde, nesa dluhy“

pro sbor, varhany a zobcové flétny

Wolfgang Carl Briegel: Kantáta

„Pohled, již přichází tvůj král“

Účinkující: pěvecký sbor, Hana Pumrová a Milena Šebková –
zobcové flétny, Jitka Chaloupková a Jan Esterle – varhany.

Skladby uváděné v dnešním programu zpracovávají jako hlavní téma Kristovo utrpení a smrt na kříži. V první části zazní česká hudba barokní, ale i soudobá, druhá část je věnována německé barokní hudbě.

Jan Zach (1699 – 1773) byl varhaníkem v Praze v kostele sv. Martina ve zdi, v roce 1745 odešel jako mnoho tehdejších českých hudebníků do ciziny. Stal se kapelníkem arcibiskupa v Mohuči (Mainz), kde působil až do roku 1756. Napsal mnoho různých duchovních skladeb i skladby komorní a orchestrální. Z jeho varhanních skladeb se nezachovalo mnoho. **Preludium a fuga c moll** pravděpodobně nebylo zamýšleno jako dvojice a obě části vznikaly samostatně. Preludium bohatě využívá chromatické postupy a skladatel tak docílil bolestného charakteru díla. Fuga je komornější ve zvuku a inspiruje spíše k meditaci. Teprve v závěru graduje do většího zvuku.

Jindřichohradecký rodák **Adam Michna** (kolem 1600 – 1676) se neživil jen hudbou. V Jindřichově Hradci měl také prosperující hospodu. Je autorem mnoha velkolepých vokálních skladeb, ale napsal také dvě sbírky zpěvů pro běžnou potřebu menších sborů. Píseň „**O, láske příliš veliká**“ je ze sbírky Mariánská muzika, „**Plačte, andělové**“ ze sbírky Svatočasná muzika. V obou sbírkách jsou výhradně čtyřhlasé skladby většinou homofonního charakteru. Některé z jeho písní zlidověly (např. vánoční „Chtíc, aby spal“). Zajímavé je, že Michna je také autorem textů, nejen melodií.

Petr Eben (1929 – 2007), jeden z významných českých skladatelů 20. století, psal varhanní skladby po celý svůj život. Sám na varhany hrál a výborně improvizoval. V roce 1971 byl požádán nakladatelstvím Bärenreiter, aby napsal chorální přede hry na některé německé duchovní písně. Tak vzniklo Deset chorálních přede her, z nichž dvě zazní v dnešním programu. Jsou krátké a mohou sloužit nejen samostatně, ale také jako přede hra před zpěvem lidu.

Jan Hanuš (1915 – 2004) se kromě kompozice věnoval také činnosti vydavatelské. Pocházel ze známé české nakladatelské rodiny Urbánků a v nakladatelství zůstal, i když bylo po roce 1948 znárodněno. Napsal mnoho skladeb orchestrálních i komorních, ale

jeho duchovní skladby se šířily spíše v opisech a některé nebyly dodnes vydané tiskem. Většina jeho vokálních děl je značně náročná, ale jeho polyfonní zpracování písně „Kristus, příklad pokory“ je vhodné i pro menší pěvecké sbory. Autor zpracoval tři sloky písně. V první a ve třetí sloce je vedoucím hlasem soprán, ve druhé sloce zpívají melodii písně soprán a tenor v kánonu. Ostatní dva hlasy se k nim připojují s kratšími motivy písně.

J. S. Bach (1685 – 1750) upravil mnoho německých protestantských chorálů pro čtyřhlasý sbor a často je zařazoval do svých kantát. K nim patří i chorál Ježíši trpící (v originále „Du grosser Schmerzensmann“). Píseň vyjadřuje vděčnost za Kristovu oběť na kříži.

Bachův bratranec a weimarský kolega **Johann Gottfried Walther** (1684 – 1748) je autorem chorální přede hry „**Ein Lämmlein geht**“ (Beránek jde nesa dluhy). Melodie písně (cantus firmus) je v basu v delších a rytmicky pravidelných hodnotách. Vrchní dva hlasy jsou v první části komponovány technikou převratného kontrapunktu (způsob kompozice, kdy si po určitém hudebním úseku oba hlasy vymění své melodie), druhá část už této techniky nevyužívá a v několika místech autor přidává ke dvěma hlasům ještě třetí.

Johann Georg Ebeling (1637 – 1676) patří k méně známým barokním autorům. V letech 1662 – 1668 byl varhaníkem v Berlíně v kostele sv. Mikuláše. Po roce 1668 odešel do Štětína, kde působil jako profesor hudby a řečtiny. Ebeling zhudebnil ve své krátké kantátě text písně „**Beránek jde, nesa dluhy**“ z kancionálu, ale vytvořil k němu vlastní melodii. K pěveckému sboru připojil dvě zobcové flétny (v baroku bylo možné uplatnit i jiné nástroje s vhodným rozsahem) a varhany.

Wolfgang Carl Briegel (1626 – 1712) byl kantorem a později kapelníkem. Jeho působištěm byla nejprve duryňská Gotha, později Darmstadt. Jeho kantáty jsou většinou určeny pěveckému sboru s varhanním doprovodem. Po zhudebněném biblickém textu následuje vždy Aria, kterou kantáta končí. V kantátě „**Pohled, již přichází tvůj král**“ vychází autor z textu Matoušova evangelia (kapitola 21, verš 5 a 9). Závěrečná Aria vyjadřuje touhu po Kristu a jeho milosrdenství.

J. Ch.